

UPDATE

HANDHAVING EN OPENBARE ORDE

december_2023

Onder redactie van:

Chantal van Mil

Advocaat
024 - 381 83 12
c.van.mil@hekkelman.nl

Franc Pommer

Advocaat
024 - 382 83 89
f.pommer@hekkelman.nl

1. 'Bluswaterrechtspraak'. Rb. gaat niet langer uit van risicoaansprakelijkheid (risico-overtrederschap), nu daarvoor onvoldoende wettelijke basis bestaat. Bedrijf geen overtreder.

[Rb. Noord-Nederland 1 december 2023, ECLI:NL:RBNNE:2023:5111](#)

Noch eigenaren, noch werknemers van eiseres hebben overtreding begaan. Fysieke handelingen die verweerder eiseres toerekent, zijn door brandweer verricht. Niet voldaan aan Drijfmest-criteria.

[lees verder...](#)

2. Te strenge waarde en praktische onuitvoerbaarheid geen bijzondere omstandigheden om van handhavend optreden af te zien.

[ABRvS 6 december 2023, ECLI:NL:RVS:2023:4539](#)

Melding grondwateronttrekking. Dat de in de melding gestelde waarde te streng was en het in de praktijk niet werkbaar was om te allen tijde aan deze norm te voldoen is geen bijzondere omstandigheid om van handhavend optreden af te zien. Deze norm is na overleg in de melding opgenomen. Het had in dit geval op de weg van het college gelegen om daarover in overleg te treden met de gemeente zodat, de melding zou worden aangepast.

[lees verder...](#)

3. Handhavingsverzoek. Controle niet ondeugdelijk.

[ABRvS 13 december 2023, ECLI:NL:RVS:2023:4634](#)

College heeft zich terecht op standpunt gesteld dat in handhavingsverzoek heeft gesteld dat niet wordt voldaan aan de bouw- en inrichtingseisen. Niet gevraagd om te controleren op bebouwingspercentage en wijze waarop dat gemeten moet worden. In het primaire besluit daarover geen beslissing genomen, dus hoefde het college daarop niet te controleren.

[lees verder...](#)

4. Verbeurte per geconstateerde overtreding. Vaststelling of waarneming van feiten en omstandigheden die leiden tot verbeurte dient te worden gedaan door een ter zake deskundige medewerker van het bevoegd gezag.

[ABRvS 13 december 2023, ECLI:NL:RVS:2023:4615](#)

Invordering. Omdat aan invorderingsbesluit een rapport van de waarneming ten grondslag is gelegd dat is opgesteld door een ter zake deskundige medewerker van het bevoegd gezag, is toen geconstateerd dat de last is overtreden. Pas op dat moment is dwangsom verbeurd.

[lees verder...](#)

5. Valsheid in geschrifte Bibob-formulier.

[*ABRvS 13 december 2023, ECLI:NL:RVS:2023:4645*](#)

Burgemeester heeft aanvraag van een exploitatievergunning afgewezen. Afwijzing is gebaseerd op de conclusies uit het advies van het LBB. De burgemeester heeft zich ervan vergewist dat het onderzoek van het LBB op zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden. In het besluit heeft de burgemeester groot gewicht toegekend aan de mate van gevaar en de ernst van de strafbare feiten.

[lees verder...](#)

6. Exploitatievergunning ingetrokken. Herstelbesluit niet tijdig genomen, burgemeester verbeurt dwangsom.

[*ABRvS 20 december 2023, ECLI:NL:RVS:2023:4753*](#)

Herstelbesluit te laat genomen, waardoor de burgemeester een dwangsom verbeurt. Besluit bovendien onvoldoende gemotiveerd, exploitatievergunning herleeft.

[lees verder...](#)

7. Bibob. Intrekking exploitatievergunning seksinrichting.

[*ABRvS 20 december 2023, ECLI:NL:RVS:2023:4759*](#)

Burgemeester heeft bij intrekking strafbare feiten betrokken van partijen waarmee de onderneming in zakelijk samenwerkingsverband stond. De veroordelingen in België mogen worden meegenomen nu gevaar bestaat dat vergelijkbare strafbare feiten in Nederland worden gepleegd door middel van de exploitatievergunning.

[lees verder...](#)

PLATFORM

Handhaving en toezicht in de fysieke leefomgeving

Als lid van dit landelijke platform is jouw organisatie voor **€ 699,-** per jaar verzekerd van exclusieve toegang tot actuele kennis, innovatie en intervisie op het vlak van handhaving en toezicht.

[lees verder...](#)

1. ‘Bluswaterrechtspraak’. Rb. gaat niet langer uit van risicoaansprakelijkheid (risico-overtrederschap), nu daarvoor onvoldoende wettelijke basis bestaat. Bedrijf geen overtreder.

Rb. Noord-Nederland 1 december 2023, ECLI:NL:RBNNE:2023:5111

Noch eigenaren, noch werknemers van eiseres hebben overtreding begaan. Fysieke handelingen die verweerder eiseres toerekent, zijn door brandweer verricht. Niet voldaan aan Drijfmest-criteria.

“6.2. De rechtbank oordeelt dat eiseres niet als overtreder van artikel 6.2 van de Waterwet kan worden aangemerkt. Voor dit oordeel is het hierna volgende van belang.

6.3. Ingevolge artikel 5:1, tweede lid van de Awb wordt onder ‘overtreder’ verstaan degene die de overtreding pleegt of medepleegt, waarbij volgens het derde lid van dit artikel overtredingen ook door rechtspersoon kunnen worden begaan. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling is in de eerste plaats degene die de verboden handeling fysiek verricht als overtreder aan te merken. Daarnaast kan in bepaalde gevallen degene die de overtreding niet zelf feitelijk heeft begaan, maar aan de wie de gedraging is toe te rekenen, voor de overtreding verantwoordelijk worden gehouden en derhalve als overtreder worden aangemerkt.

6.4. De rechtbank stelt allereerst vast dat noch de eigenaren noch de werknemers van eiseres de overtreding hebben begaan. De fysieke handelingen die verweerder eiseres

toerekent, zijn door de brandweer verricht. Dat roept de vraag op of het handelen van de brandweer aan eiseres kan worden toegerekend. Dat zou het geval zijn indien eisers op de een of andere wijze verantwoordelijk zou kunnen worden gehouden voor het ontstaan van de brand. Naar het oordeel van de rechtbank is dat niet het geval. De rechtbank overweegt in dat verband geen waarde te hechten aan het door verweerder ingebrachte milieuraapport van 7 januari 2020 van de ODG, waaruit volgt dat er voor de brand milieuovertredingen bij eiseres zijn geconstateerd, namelijk het verkeerd opslaan van gevaarlijke stoffen en gasflessen. Zoals door verweerder ter zitting is erkend gaat het hier om relatief kleine overtredingen die noch met het ontstaan noch met de omvang van de brand in verband kunnen worden gebracht. Niet in geschil is dat de oorzaak van de brand onbekend is. Geconcludeerd is dat de brand is ontstaan ten gevolge van een calamiteit/ongeluk. Er is niet vast komen staan dat eiseres op enigerlei wijze blaam treft voor het ontstaan van de brand. De rechtbank is daarom van oordeel

dat de bluswerkzaamheden door de brandweer niet langs die weg aan eiseres kunnen worden toegerekend.

6.5. Op grond van de jurisprudentie van de Afdeling werd in situaties als de onderhavige in het verleden een risico-aansprakelijkheid aangenomen voor degene ten behoeve van wie door de brandweer geblust werd, de zogenaamde ‘bluswaterrechtspraak’⁴. Inmiddels ligt er de conclusie van de staatsraad advocaat-generaal mr. P.J. Wattel (A-G) die adviseert deze rechtspraak te nuanceren.⁵ De rechtbank sluit zich aan bij de conclusie van de A-G dat zowel voor de bestuurlijke boete als voor herstelsancties zo veel mogelijk moet worden aangesloten bij de strafrechtelijke criteria voor functioneel daderschap. Die aansluiting geldt zowel voor natuurlijke personen als voor rechtspersonen. De rechtbank vindt steun voor dit oordeel in twee recente uitspraken van de Afdeling.⁶ Voor de zogenoemde ‘bluswaterrechtspraak’ betekent dit dat de rechtbank niet langer uitgaat van risicoaansprakelijkheid (risico-overtrederschap), nu daarvoor onvoldoende wettelijke basis bestaat.

6.6. De rechtbank zal voor de beoordeling van dit beroep daarom aansluiten bij de strafrechtelijke criteria voor het daderschap van rechtspersonen. Daarbij zijn van belang de criteria die door de Hoge Raad zijn geformuleerd in het Drijfmest-arrest van 21 oktober 2003.⁷ In zijn arrest van 26 april 2006 heeft de Hoge Raad hierover overwogen: “In zijn arrest van 21 oktober 2003 heeft de Hoge Raad geoordeeld dat een rechtspersoon kan worden aangemerkt als dader van een strafbaar feit indien de desbetreffende gedraging redelijkerwijs aan die rechtspersoon kan worden toegerekend. Die toere-

kening is afhankelijk van de concrete omstandigheden van het geval, waartoe mede behoort de aard van de (verboden) gedraging. Een belangrijk oriëntatiepunt bij de toerekening is of de gedraging heeft plaatsgevonden dan wel is verricht in de sfeer van de rechtspersoon. Een dergelijke gedraging kan in beginsel worden toegerekend aan de rechtspersoon. Van een gedraging in de sfeer van de rechtspersoon kan sprake zijn indien zich een of meer van de navolgende omstandigheden voordoen:

- a. het gaat om een handelen of nalaten van iemand die hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking hetzij uit anderen hoofde werkzaam is ten behoeve van de rechtspersoon,
- b. de gedraging past in de normale bedrijfsvoering of taakuitoefening van de rechtspersoon,
- c. de gedraging is de rechtspersoon dienstig geweest in het door hem uitgeoefende bedrijf of in diens taakuitoefening,
- d. de rechtspersoon vermocht erover te beschikken of de gedraging al dan niet zou plaatsvinden en zodanig of vergelijkbaar gedrag werd blijkens de feitelijke gang van zaken door de rechtspersoon aanvaard of placht te worden aanvaard, waarbij onder bedoeld aanvaarden mede begrepen is het niet betrachten van de zorg die in redelijkheid van de rechtspersoon kon worden gevergd met het oog op de voorkoming van de gedraging.

6.7. De rechtbank overweegt allereerst dat in beperkte mate aan sub a is voldaan. Zoals hierboven is geconstateerd is het niet het handelen van de eigenaren of werknemers

van eiseres geweest dat heeft geleid tot het lozen van vervuild water en het uitstromen van gesmolten plastic in het oppervlaktewater. Dat roept de vraag op of de brandweer uit andere hoofde werkzaam was ten behoeve van de rechtspersoon. De rechtbank constateert dat er geen contractuele relatie was tussen eiseres en de brandweer en dat eiseres de brandweer ook niet heeft gevraagd om te komen blussen. Op de zitting is met partijen besproken dat het handelen van de brandweer (de bluswerkzaamheden) wel het belang van eiseres kan dienen bijvoorbeeld door het voorkomen van het uit- of afbranden van het pand, maar dat de brandweer in deze ook het algemeen belang dient door bijvoorbeeld verdere verspreiding van de brand te voorkomen. De rechtbank is van oordeel dat dit echter niet in de weg staat aan de conclusie dat de brandweer in deze ook werkzaam is geweest ten behoeve van de rechtspersoon. Het enkele feit dat het de brandweer niet is gelukt het pand te behouden maakt dit niet anders.

Met eiseres is de rechtbank verder van oordeel dat sub b zich hier niet voordoet. Het blussen past op geen enkele wijze in de normale bedrijfsvoering of taakuitoefening van de rechtspersoon. Eiseres houdt zich bezig met het reinigen en verkopen van (nieuwe) kunststof pallets, bakken en boxen. Vuur speelt daarin geen enkele rol.

Naar het oordeel van de rechtbank doet sub c zich in dit geval ook niet voor. Hoewel het effectief blussen van een brand in zijn algemeenheid wel dienstbaar kan zijn aan een bedrijf doordat in het gunstigste geval wordt voorkomen dat het uitgeoefende bedrijf of de taakuitoefening moet worden beëindigd, is de rechtbank van oordeel dat niet gezegd

kan worden dat het blussen als zodanig een rol speelt in het uitgeoefende bedrijf of in die taakuitoefening.

Ten slotte is de rechtbank van oordeel dat sub d zich niet voordoet. Eiseres kon niet erover beschikken dat de verboden gedraging - het blussen van de brand door de brandweer en daarmee het verontreinigen van het oppervlaktewater - kon plaatsvinden. Het al dan niet aanvaarden van de verboden gedraging is dan niet meer relevant.

6.8. Naar het oordeel van de rechtbank zijn er daarom onvoldoende feiten en omstandigheden gesteld op grond waarvan eiseres redelijkerwijs aansprakelijk kan worden gehouden voor de door de brandweer uitgevoerde bluswerkzaamheden en de daardoor ontstane vervuiling van het oppervlakte water. Er is niet voldaan aan de criteria op grond waarvan geoordeeld kan worden dat, gelet op de concrete omstandigheden van het geval, de desbetreffende gedraging in de sfeer van de rechtspersoon is verricht en daarom aan die rechtspersoon zou kunnen worden toegerekend. Dit betekent dat deze beroepsgrond van eiseres slaagt.

6.9. Nu eiseres niet als overtreder in de zin van artikel 5:1, tweede lid van de Awb kan worden aangemerkt is de rechtbank van oordeel dat verweerder ten onrechte zeer spoedeisende bestuursdwang ten opzichte van eisers heeft toegepast en daarom ook ten onrechte is overgegaan tot het verhalen op eiseres van de kosten die met die bestuursdwang verbonden waren.”

2. Te strenge waarde en praktische onuitvoerbaarheid geen bijzondere omstandigheden om van handhavend optreden af te zien.

[ABRvS 6 december 2023, ECLI:NL:RVS:2023:4539](#)

Melding grondwateronttrekking. Dat de in de melding gestelde waarde te streng was en het in de praktijk niet werkbaar was om te allen tijde aan deze norm te voldoen is geen bijzondere omstandigheid om van handhavend optreden af te zien. Deze norm is na overleg in de melding opgenomen. Het had in dit geval op de weg van het college gelegen om daarover in overleg te treden met de gemeente zodat, de melding zou worden aangepast.

“7. Naar aanleiding van de geconstateerde overtreding op 2 juli 2021 heeft het college opnieuw aan de gemeente medegedeeld dat als er weer een onderschrijding wordt geconstateerd er (spoed)bestuursdwang toegepast zal worden. Vervolgens is na constatering van een overtreding op 7 juli 2021 niettemin wederom van handhavend optreden afgezien. Het college stelde zich toen op het standpunt dat de onderschrijding zeer lokaal en van korte duur is geweest en de te beschermen doelen niet in gevaar zijn geweest en heeft geconcludeerd dat er op basis van de beschikbare gegevens onvoldoende aanleiding is om handhavend op te treden. Dit is niet neergelegd in een besluit. Bij brief van 9 juli 2021 is aan de gemeente volstaan met een bestuurlijke waarschuwing naar aanleiding van de geconstateerde overtredingen op 2 juli 2021 en 7 juli 2021.

7.1. De Afdeling stelt onder verwijzing naar het bovenstaande vast dat er meermaals een overtreding is geconstateerd en het college de gemeente meermaals heeft aangezegd bij een volgende onderschrijding

handhavend te zullen optreden door het toepassen van bestuursdwang.

De last onder dwangsom die op 2 juli 2021 is opgelegd, strekte evenwel alleen tot het reduceren van de werkzaamheden buiten de werkuren en het weekend. De Afdeling is met de rechtbank van oordeel dat een onderschrijding van de GLG tijdens werkuren ook een overtreding opleverde, zodat de op 2 juli 2021 opgelegde last, en het besluit tot afwijzing van het tweede handhavingsverzoek van 12 juli 2021 te beperkt was.

In de omstandigheid dat de in de melding gestelde GLG-waarde volgens het college te streng was en het in de praktijk niet werkbaar was om te allen tijde aan deze norm te voldoen, ziet de Afdeling geen bijzondere omstandigheid om van handhavend optreden af te zien. Deze norm is door het gemeente, na overleg met het college, in de melding opgenomen. In de reactie op de melding heeft het college geen aanleiding gezien om op dit punt van de melding af te wijken. Het had in dit geval op de weg van

het college gelegen om, nadat het tot de conclusie was gekomen dat die norm praktisch onuitvoerbaar was, daarover in overleg te treden met de gemeente zodat, bijvoorbeeld, de melding zou worden aangepast. Van concreet zicht op legalisatie is verder in het algemeen pas sprake als legalisatie vol-

doende aannemelijk is. Het college heeft niet geconcretiseerd op welke wijze in dit geval de overtreding gelegaliseerd kon worden. Gelet hierop is van een concreet zicht op legalisatie niet gebleken.

Het betoog slaagt niet.”

3. Handhavingsverzoek. Controle niet ondeugdelijk.

ABRvS 13 december 2023, ECLI:NL:RVS:2023:4634

College heeft zich terecht op standpunt gesteld dat in handhavingsverzoek heeft gesteld dat niet wordt voldaan aan de bouw- en inrichtingseisen. Niet gevraagd om te controleren op bebouwingspercentage en wijze waarop dat gemeten moet worden. In het primaire besluit daarover geen beslissing genomen, dus hoefde het college daarop niet te controleren.

“8. [appellant] betoogt dat de controle (opnieuw) ondeugdelijk is geweest. Volgens [appellant] was de controle op administratie niet voor alle periodes mogelijk en kon daaruit niet een volledig beeld worden verkregen. [appellant] betoogt verder dat de stacaravans op een minimale eigen standplaats van 150 m² moeten worden geplaatst. De standplaatsen kunnen wel groter maar niet kleiner zijn dan 150 m². Verder mag een standplaats tot 35% worden bebouwd tot een maximum van 60 m². Bij een standplaats van 150 m², is dus 52 m² aan bebouwing mogelijk. Daarbij moet ook rekening worden gehouden met eventuele luifels, terrassen en schuurtjes. Met daarnaast een maximum van 80 kampeermiddelen geven deze planvoorschriften volgens [appellant] dus wel degelijk een ruimtelijke gebruiks- en bebouwingsdichtheid en beperking. Tijdens de controle op 5 juni 2022 is wederom niet gecontroleerd of aan deze bebouwings- en inrichtingsvoorschriften van standplaatsen is voldaan. Er is volgens [appellant] verder onvoldoende onderscheid gemaakt tussen de aanwezigheid van een kampeermiddel en een vaste standplaats voor stacaravans. Op grond van het bestemmingsplan zijn alleen stacaravans planologisch toegestaan. Voor zover andere vaste recreatieverblijven dan

stacaravans wel onder het begrip ‘stacaravan’ vallen, dan moet worden voldaan aan de hierboven vermelde gebruiks- en bouwvoorschriften. De minimale omvang van 150 m² voor een standplaats wordt nu veelal niet gehaald. Het college had hierop moeten controleren.

8.1. De Afdeling heeft eerder overwogen dat de reikwijdte van een handhavingsverzoek na het primaire besluit niet meer kan worden uitgebreid. De inhoud van het verzoek is bepalend voor de omvang van het geding (zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 15 mei 2019, onder 6.1, ECLI:NL:RVS:2019:1569).

Het college heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat [appellant] in zijn verzoek om handhaving van 7 januari 2020 noch in zijn verzoek van 19 februari 2020 heeft gesteld dat niet wordt voldaan aan de bouw- en inrichtingseisen. Er is daarbij niet gevraagd om te controleren op het bebouwingspercentage bij een standplaats en de wijze waarop dat gemeten moet worden. In het primaire besluit van 11 juni 2020 is daarover geen beslissing genomen. Gelet daarop hoefde het college daarop niet te controleren.”

4. Verbeurte per geconstateerde overtreding. Vaststelling of waarneming van feiten en omstandigheden die leiden tot verbeurte dient te worden gedaan door een ter zake deskundige medewerker van het bevoegd gezag.

[ABRvS 13 december 2023, ECLI:NL:RVS:2023:4615](#)

Invordering. Omdat aan invorderingsbesluit een rapport van de waarneming ten grondslag is gelegd dat is opgesteld door een ter zake deskundige medewerker van het bevoegd gezag, is toen geconstateerd dat de last is overtreden. Pas op dat moment is dwangsom verbeurd.

“8.2. De Afdeling stelt vast dat op 27 november 2019 aan [appellant] een last onder dwangsom is opgelegd die tot doel heeft om de bouwwerkzaamheden gestaakt te houden. Nog daargelaten hoe de e-mail van 21 november 2019 moet worden gekwalificeerd, is de Afdeling van oordeel dat de rechtbank terecht heeft overwogen dat de werkzaamheden die op 13 januari 2020 zijn geconstateerd werkzaamheden zijn die een overtreding van de last inhouden. De last is naar het oordeel van de Afdeling dan ook overtreden. Zelfs als zou moeten worden aangenomen dat de aannemer de in de e-mail van 21 november 2019 genoemde werkzaamheden, te weten herstelwerkzaamheden (waaronder ondersabelen), het stellen van profielen en het bouwen van een steiger nog wel mocht uitvoeren, dan moet worden vastgesteld dat de op 13 januari 2020 geconstateerde werkzaamheden niet allemaal onder die uitzonderingen vielen.

Voor zover [appellant] betoogt dat de last op een eerder moment is overtreden, name-

lijk op 5 en 6 december 2019 omdat toen is ondersabeld, volgt de Afdeling dit betoog niet. Zoals de Afdeling heeft overwogen in haar uitspraak van 3 mei 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1179, onder 8, dient aan een invorderingsbesluit een deugdelijke en controleerbare vaststelling van relevante feiten en omstandigheden ten grondslag te liggen. Dit brengt met zich dat de vaststelling of waarneming van feiten en omstandigheden die leiden tot verbeurte van een dwangsom dient te worden gedaan door een ter zake deskundige medewerker van het bevoegd gezag, door een ter zake deskundige persoon in opdracht van het bevoegd gezag of door een ter zake deskundige persoon wiens bevindingen het bevoegd gezag voor zijn rekening heeft genomen. Niet is gebleken dat op of kort na 5 en 6 december 2019 een constatering van een overtreding van de last is gedaan door een persoon als bedoeld in de hiervoor genoemde uitspraak. Omdat aan het invorderingsbesluit een rapport van de waarneming van 13 januari 2020 ten grondslag is gelegd dat is opgesteld

door een ter zake deskundige medewerker van het bevoegd gezag, is de Afdeling van oordeel dat op 13 januari 2020 is geconstateerd dat de last is overtreden en dat pas op dat moment de dwangsom is verbeurd. De

rechtbank is dan ook terecht tot dit oordeel gekomen.

Het betoog slaagt niet.”

5. Valsheid in geschrifte Bibob-formulier.

ABRvS 13 december 2023, ECLI:NL:RVS:2023:4645

Valsheid in geschrifte bij invullen Bibob-formulier. Burgemeester mocht uitgaan van conclusies uit het advies van het Landelijk Bureau Bibob. Heeft veel gewicht toegekend en de ernst van de strafbare feiten.

“6.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (zie onder meer de uitspraken van 24 januari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:215 en 18 maart 2015, ECLI:NL:RVS:2015:818) mag een bestuursorgaan, gelet op de expertise van het LBB, in beginsel van het advies van het LBB uitgaan. Dit neemt niet weg dat een bestuursorgaan zich ervan moet vergewissen dat het advies en het daartoe ingestelde onderzoek naar de feiten op zorgvuldige wijze tot stand gekomen zijn en dat de feiten de conclusies kunnen dragen. Dat is bijvoorbeeld niet het geval indien de feiten voor de conclusies te weinig of te weinig directe aanwijzingen bieden of omdat ze in verschillende richtingen wijzen, onderling tegenstrijdig zijn of niet stroken met hetgeen overigens bekend is.

6.5. Uit het advies van het LBB volgt ten tweede dat het ernstig vermoeden bestaat dat [vennoot A] in 2014, 2015, 2016 en 2017 niet heeft voldaan aan de administratie- en bewaarplicht op grond van artikel 52, eerste en zesde lid, van de AWR en aan de informatieplicht op grond van artikel 47, eerste lid, van de AWR. Deze feiten houden verband met de exploitatie van twee eenmanszaken van [vennoot A], te weten [naam eenmanszaak A] en [naam eenmanszaak B]. Het advies wijst ook op een verdenking van valsheid in geschrifte, waarop de Afdeling in de volgende overweging nader ingaat. De omschreven strafbare feiten zijn dermate

verweven met de exploitatie van horecaondernemingen dat de Afdeling van oordeel is dat deze samenhangen met de activiteiten waarvoor de vergunning is aangevraagd, zodat is voldaan aan de in artikel 3, derde lid, aanhef en onder a, van de Wet Bibob neergelegde eis van samenhang. Ter zitting is gebleken dat deze ondernemingen de voorlopers waren van [appellante] en allen gevestigd waren werden geëxploiteerd op dezelfde locatie als die van [appellante].

De burgemeester kon zich daarom redelijkerwijs op het standpunt stellen dat sprake was van een ernstig gevaar dat de vergunning mede zal worden gebruikt om strafbare feiten te plegen als bedoeld in artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet Bibob.

7. [appellante] betwist dat sprake is van valsheid in geschrifte bij het aanvragen van de exploitatievergunning. Hiervoor voert zij aan dat de onderneming en haar vennoten niet strafrechtelijk zijn veroordeeld voor dit feit. Daar voegt zij aan toe dat het formulier is ingevuld door haar voormalige advocaat die fouten heeft gemaakt bij het invullen ervan.

7.1. De Afdeling is het eens met de overweging van de rechtbank dat de burgemeester terecht heeft overwogen dat een vermoeden bestaat dat valsheid in geschrifte is

gepleegd ter verkrijging van de vergunning. Dit volgt uit het advies van het LBB. Aan de vennoot [vennoot A] zijn verschillende vergrijpboetes opgelegd. Dit betreffen fiscale boetes. Door op het aanvraagformulier te vermelden dat de vennoten in de afgelopen vijf jaar geen fiscale boetes hebben ontvangen, is het vermoeden gerezen dat de aanvraag valselijk is opgemaakt. Voor deze verdenking is niet van belang dat het formulier is ingevuld door de voormalige advocaat van [appellante].

Dat komt voor risico van [appellante]. Van een aangifte of strafrechtelijke veroordeling hoeft geen sprake te zijn gelet op het bepaalde in artikel 3, zesde lid, van de Wet Bibob.

8.2. De burgemeester heeft in het kader van de evenredigheidstoets veel gewicht toegekend aan de in het advies van het LBB genoemde strafbare feiten. Het gaat om de verdenkingen van het handelen in strijd met de AWR en de verdenking van valsheid in geschrifte. De burgemeester heeft afgewogen dat de beschreven strafbare feiten niet dermate lang geleden hebben plaatsgevonden dat daarmee afbreuk wordt gedaan aan

de mate van gevaar die daaruit spreekt. Het gevaar bestaat dat zwart geld in de economie komt, wat een ontwrichtende werking heeft. Dit acht de burgemeester een ernstige bedreiging van de integriteit van het financiële en economische verkeer. Daar tegenover heeft de burgemeester het belang van [appellante] geplaatst. De burgemeester wijst daarbij op het financiële belang, maar ook op het ontbreken van een maatschappelijk of bestuurlijk belang van de exploitatie. De Afdeling is van oordeel dat de burgemeester zich, gelet op de mate van het gevaar en de ernst van de strafbare feiten afgezet tegen de belangen van [appellante], op het standpunt heeft mogen stellen dat de weigering van de exploitatievergunning niet onevenredig is. Daarbij is van belang dat [appellante] een voortzetting is van andere horecaondernemingen op de betreffende locatie, beide firmanten bij de ondernemingen betrokken waren en de door het LBB vastgestelde feiten zich bij die ondernemingen hebben voorgedaan. Dit wordt niet anders door hetgeen ter zitting naar voren is gebracht. Het inschakelen van een boekhouder en advocaat komt voor risico van [appellante].”

6. Exploitatievergunning ingetrokken. Herstelbesluit niet tijdig genomen, burgemeester verbeurt dwangsom.

ABRvS 20 december 2023, ECLI:NL:RVS:2023:4753

Herstelbesluit te laat genomen, waardoor de burgemeester een dwangsom verbeurt. Besluit bovendien onvoldoende gemotiveerd, exploitatievergunning herleeft.

“7.1. De Afdeling volgt de conclusie van de burgemeester niet. Uit de aanvullende informatie blijkt nog altijd niet concreet en zelfs niet bij benadering om hoeveel geld er werd gespeeld. Onduidelijk is bijvoorbeeld nog steeds hoeveel rondes er werden gespeeld, hoeveel personen daaraan meededen en wat daarbij de inzet was. In zijn verweerschrift voor de bezwaarprocedure schrijft de burgemeester zelf ook: “Met de aanwezige personen tijdens de controle zou de opbrengst per speelronde oplopen van € 180 euro tot ongeveer € 900 per ronde. Hierbij moet worden opgemerkt dat niet duidelijk is hoeveel rondes er per avond werden gespeeld, maar dat het om meerdere rondes gaat is zeer aannemelijk.” Waarop de burgemeester de door hem genoemde opbrengsten baseert, is echter niet duidelijk geworden. De burgemeester heeft tijdens de zitting bij de Afdeling desgevraagd ook te kennen gegeven dat niet concreet vastgesteld kan worden om hoeveel geld er (bij benadering) werd gespeeld. Daarbij is ook van belang dat kleine kansspelactiviteiten, zoals een bingo, in de gemeente Utrecht onder voorwaarden zijn toegestaan, mits die activiteiten vooraf bij de gemeente worden gemeld. Eén van de voorwaarden is dat tijdens het kansspel het prijzenpakket maximaal € 400,00 per ronde en € 1.550,00 per bijeenkomst mag zijn. De burgemeester

heeft tijdens de zitting bij de Afdeling desgevraagd niet kunnen toelichten hoe dit beleid zich verhoudt tot de stelling dat mede uit een omzet over vier dagen van € 1.176,00 blijkt dat er voor veel geld werd gespeeld. Dat deze omzet niet kan kloppen, zoals de burgemeester volhoudt, heeft hij niet aannemelijk gemaakt. Omdat het proces-verbaal van 18 november 2021 onvoldoende is om de conclusie op te baseren dat er om veel geld werd gespeeld, kunnen de vraagtekens die [appellant] bij de betrouwbaarheid van de aanvulling van de melding heeft gezet, in het midden blijven.

[...]

8.1. Allereerst merkt de Afdeling op dat er in het proces-verbaal van 25 januari 2022 staat dat er ‘onlangs’ iemand een melding heeft gedaan over [koffiehuis]. Het koffiehuis is vanaf 13 juni 2019 echter gesloten. Dit roept vragen op over de juistheid van de melding en de aanleiding daarvan. De burgemeester heeft daar tijdens de zitting bij de Afdeling geen duidelijkheid over kunnen geven. Alleen al daarom legt dit proces-verbaal geen gewicht in de schaal. Los daarvan heeft de burgemeester ook met dit proces-verbaal niet aannemelijk gemaakt dat er bij de bingo’s voor veel geld werd gespeeld. Het is onduidelijk wat de melder met ‘grote

bedragen' bedoelt en waarop hij zijn informatie baseert.

[...]

9.1. Uit de bestuurlijke rapportage kan echter niet afgeleid worden dat er veel geld omging bij de bingo's die aanleiding waren voor de burgemeester om de exploitatievergunning in te trekken. Met het door de burgemeester aangedragen bewijs dat er tussen maart en november 2015 met illegaal gokken in het koffiehuis een omzet van € 57.000,00 of € 74.000,00 zou zijn behaald, heeft hij niet aannemelijk gemaakt dat dit ook het geval was bij de hier aan de orde zijnde illegale bingo's. Uit niets blijkt namelijk van een verband tussen de bedoelde gokactiviteiten - waarbij spelers middels een softwareprogramma en daarvoor bedoelde apparatuur op de goklocaties konden inzetten op voetbalwedstrijden - en de bingo's gedurende de ramadan in 2019. Hoe uit deze activiteiten in het jaar 2015, toen de vader van [appellant] nog de leiding had over het koffiehuis, zou moeten volgen dat ook bij de bingo's in 2019 voor veel geld werd gegokt, heeft de burgemeester ook niet uitgelegd.

[...]

10.1. Uit de transcriptie kan niet geconcludeerd worden dat er voor veel geld werd gespeeld. Dat sprake is van biljetten van vijf, tien en twintig euro, op zichzelf geen grote coupures, betekent niet dat er grote bedragen omgingen. Ook als de transcriptie in samenhang wordt bekeken met de informatie uit de processen-verbaal van 18 november 2021 en 25 januari 2022, kan nog steeds niet concreet vastgesteld worden om hoeveel geld er (bij benadering) werd gespeeld. [appellant] heeft daarover tevens opgemerkt

dat de bingokaarten € 1,00 per stuk kostten en dat het mogelijk was om meerdere bingokaarten te kopen, eventueel samen met iemand anders. De burgemeester heeft dit betwist, maar het ligt op zijn weg om aannemelijk te maken dat er voor veel geld werd gespeeld. Voor zover de burgemeester stelt dat er feitelijk om geld in plaats van kleine prijzen werd gespeeld omdat uit de transcriptie blijkt dat er op geen enkel moment is gesproken over het spelen voor een goed doel, is van belang dat het langste fragment 1 minuut en 14 seconden heeft geduurd. Dat er in die periode niet over het spelen voor een goed doel is gesproken, betekent niet dat dit niet het geval was of dat er daarom dus wel om geld werd gespeeld.

11.1. De melding van 21 mei 2019 is de enige melding van overlast die de burgemeester aan zijn besluit tot het intrekken van de exploitatievergunning ten grondslag heeft gelegd. Daarbij is overigens niet duidelijk of de overlast samenhangt met de illegale bingoavonden die [appellant] organiseerde. Deze melding alleen is onvoldoende om aan te nemen dat de exploitatie van het koffiehuis de vrees wettigt dat het van kracht blijven van de exploitatievergunning gevaar oplevert voor de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid of dat de openbare orde, veiligheid of woon- en leefsituatie in de omgeving van het koffiehuis op ontoelaatbare wijze wordt verstoord door zijn aanwezigheid.

[...]

12. De conclusie is dat de burgemeester er niet in is geslaagd om met andere relevante feiten en omstandigheden de intrekking van de exploitatievergunning op grond van de d- en e-grond te onderbouwen. Anders dan

de burgemeester betoogt, leiden alle feiten en omstandigheden in samenhang gezien niet tot een andere conclusie. Dat betekent dat de burgemeester de intrekking van de exploitatievergunning op grond van de d- en e-grond onvoldoende heeft gemotiveerd.

[...]

13.3. De burgemeester heeft in zijn besluit van 19 april 2022 onvoldoende gemotiveerd dat [appellant] van slecht levensgedrag is. Tijdens de zitting bij de Afdeling heeft hij desgevraagd bevestigd dat de verkeersover-tredingen geen intrekkinggrond zijn en dus niet kunnen worden tegengeworpen in dit kader, zodat de Afdeling daar geen oordeel over geeft. Wat betreft de stelling van de burgemeester dat uit de bestuurlijke rapportage van 14 maart 2022 blijkt dat [appellant] zou meewerken aan een crimineel netwerk, is van belang dat de gokactiviteiten waarbij het koffiehuis blijkens het opsporingsonderzoek Mandoline betrokken was, zich in 2015 hebben voorgedaan. Destijds had de vader van [appellant] de leiding over het koffiehuis. Er zijn geen aanwijzingen dat [appellant] bij deze gokactiviteiten enige betrokkenheid had. Dat hij verdachte was in het betreffende opsporingsonderzoek blijkt niet. Uit deze informatie volgt ook niet dat het koffiehuis ook in 2019 nog onderdeel was van een crimineel netwerk of illegaal gokcircuit of zich anderszins inliet met criminele (gok)activiteiten. Deze informatie kan daarom niet bijdragen aan het oordeel dat [appellant] van slecht levensgedrag is. Voor zover de burgemeester aanvoert dat de leidinggevendens tijdens de controle in 2019 onjuiste verklaringen hebben afgelegd en de toezichthouders hebben tegengewerkt, is van belang dat de burgemeester die stelling al naar voren heeft gebracht in de procedure

die leidde tot de uitspraak van 3 november 2021 en dat de Afdeling daar in haar uitspraak geen doorslaggevende betekenis aan heeft toegekend. De burgemeester heeft niet toegelicht waarom daar nu anders naar gekeken zou moeten worden.

14. De burgemeester heeft geen andere relevante feiten en omstandigheden over de exploitatie naar voren gebracht dan die de Afdeling al heeft betrokken in haar uitspraak van 3 november 2021. De burgemeester heeft daardoor in zijn nieuwe besluit op bezwaar onvoldoende gemotiveerd dat hij de exploitatievergunning terecht heeft ingetrokken.

[...]

16. Het beroep is gegrond. De burgemeester heeft geen andere relevante feiten en omstandigheden over de exploitatie van het koffiehuis naar voren gebracht dan die de Afdeling al heeft betrokken in haar uitspraak van 3 november 2021. De Afdeling zal het besluit van 19 april 2022 om die reden vernietigen en het besluit van 13 juni 2019 herroepen. Deze uitspraak treedt in de plaats van het besluit van 19 april 2022. De Afdeling zal daarnaast de hoogte vaststellen van de door de burgemeester aan [appellant] verschuldigde dwangsom wegens het niet tijdig nemen van een nieuw besluit op zijn bezwaar.

17. Doordat de Afdeling het besluit van 13 juni 2019 herroept, herleeft de exploitatievergunning. Dat betekent dat [appellant] weer over een exploitatievergunning beschikt.”

7. Bibob. Intrekking exploitatievergunning seksinrichting.

[ABRvS 20 december 2023, ECLI:NL:RVS:2023:4759](#)

Burgemeester heeft bij intrekking strafbare feiten betrokken van partijen waarmee de onderneming in zakelijk samenwerkingsverband stond. De veroordelingen in België mogen worden meegenomen nu gevaar bestaat dat vergelijkbare strafbare feiten in Nederland worden gepleegd door middel van de exploitatievergunning.

“7.2.4. Niet in geschil is dat [partij A] en [partij B] zijn veroordeeld in België wegens het in strijd handelen met het Sociaal Strafwetboek. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de burgemeester deze veroordelingen op grond van artikel 3a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet Bibob kunnen betrekken bij het bepalen van de mate van het gevaar. Ook de vermoedens van valsheid in geschrifte kunnen naar het oordeel van de Afdeling worden betrokken bij het bepalen van de mate van het gevaar, omdat dit feiten en omstandigheden zijn doen vermoeden dat een betrokkene in relatie staat tot strafbare feiten, als bedoeld in artikel 3, derde lid, van de Wet Bibob.

7.2.5. [partij A] is op 1 april 2019 bij Massagewereld Soest uit dienst getreden. Uit het Bibob-advies van 13 februari 2020 blijkt dat Geisha BVBA weliswaar onderdeel was van het concern van Massagewereld Soest, maar is stopgezet en dus niet meer bestaat. Verder is [partij A] geen aandeelhouder meer van Londen Sauna Hotel BVBA. Daarnaast is [partij A] sinds 28 september 2018 geen aandeelhouder meer van Massagewereld Soest. In het verleden heeft [partij A] dus op verschillende manieren in een zakelijk samenwerkingsverband gestaan met Massage-

wereld Soest, maar dat samenwerkingsverband is nu verbroken. Voor de beoordeling of Massagewereld Soest in relatie staat tot [partij A] mag echter ook een verbroken samenwerkingsverband worden betrokken, zo volgt uit artikel 3, vierde lid, aanhef en onder c, van de Wet Bibob. Omdat [partij A] op 6 januari 2012 een bedrag van € 100.000,- als agio in het kapitaal van Massagewereld Soest heeft gestort, dat bedrag op 1 april 2021 - de datum van het besluit op bezwaar - nog steeds deel uitmaakte van haar vermogen en daarover niets is afgesproken bij de verkoop van de aandelen, moet hij bovendien ook als vermogensverschaffer worden aangemerkt. Ook daarom staat Massagewereld Soest in relatie tot de strafbare feiten die [partij A] heeft gepleegd als bedoeld in artikel 3, vierde lid, aanhef en onder c, van de Wet Bibob. Dat de agioreserve op dit moment geen deel meer uitmaakt van de organisatie, doet aan dit oordeel niet af. Uit de door Massagewereld Soest overgelegde stukken blijkt dat die reserve pas op 25 juni 2021 uit het vermogen van Massagewereld Soest is gehaald. Dat is een omstandigheid die dateert van na het besluit van 1 april 2021. [partij A] is bij onherroepelijk vonnis van de rechtbank Antwerpen van 11 januari 2016 veroordeeld voor het in strijd handelen

met het Sociaal Strafwetboek en heeft, zo volgt uit de adviezen van het LBB, vermoedelijk valsheid in geschrifte gepleegd bij het invullen van Bibob-vragenformulieren. Op 15 april 2019 heeft de Belgische rechter hem opnieuw veroordeeld wegens het in strijd handelen met het Sociaal Strafwetboek. De rechtbank heeft dan ook terecht geoordeeld dat de burgemeester redelijkerwijs het standpunt kon innemen dat Massagewereld Soest daarom in relatie tot de strafbare feiten staat die [partij A] (vermoedelijk) heeft begaan, als bedoeld in artikel 3, vierde lid, aanhef en onder c, van de Wet Bibob.

7.2.6. De Afdeling stelt vast dat [partij B] op 1 april 2021, het moment dat de burgemeester het besluit op het bezwaar nam, nog aandeelhouder van Massagewereld Soest was en zeggenschap had, omdat zij pas op 29 juni 2021 haar aandelen heeft verkocht. Dit betekent dat zij op 1 april 2021 een zakelijk samenwerkingsverband had met Massagewereld Soest, aangezien die samenwerking een duurzaam en structureel karakter had. Uit een vonnis van 15 april 2019, dat het Hof van Antwerpen bij arrest van 14 mei 2020 heeft bekrachtigd, blijkt dat [partij B] is veroordeeld wegens het in strijd handelen met het Sociaal Strafwetboek. Daarnaast volgt uit de adviezen van het LBB dat zij vermoedelijk valsheid in geschrifte heeft gepleegd bij het invullen van Bibob-vragenformulieren. De rechtbank heeft daarom terecht geoordeeld dat de burgemeester het standpunt kon innemen dat Massagewereld Soest daarom in relatie staat tot de strafbare feiten die [partij B] (vermoedelijk) heeft begaan. Het LBB komt in zijn advies van 25 januari 2019 verder tot de conclusie dat er feiten en omstandigheden zijn die redelijkerwijs kunnen doen vermoeden dat [partij C] en [gemachtigde A] op 1 mei 2017 en 1 oktober 2018 valsheid in geschrifte hebben gepleegd

bij het invullen van Bibob-vragenformulieren ten aanzien van vergunningaanvragen in de gemeente Nijmegen en Heerlen. Daarbij hebben zij volgens het LBB verzwegen dat [partij A] in België meerdere keren in strijd heeft gehandeld met het Sociaal Strafwetboek. De Afdeling stelt vast dat niet ter discussie staat dat [gemachtigde A] en [partij C] in een zakelijk samenwerkingsverband staan tot Massagewereld Soest.

[...]

7.3.6. Met de rechtbank volgt de Afdeling het standpunt van de burgemeester dat de veroordelingen van [partij A] en [partij B] wegens schending van het Sociaal Strafwetboek samenhangen met de activiteiten waarvoor de exploitatievergunning voor Massagewereld Soest is afgegeven. Daarvoor is van belang dat het niet Dimona- of Limosa melden weliswaar geen exacte equivalent kent in het Nederlandse wetboek, maar dat dergelijke meldingen strekken tot bescherming van de sociale rechten van werknemers. Het gevolg van dergelijke strafbare handelingen is dat geen sociale premies worden afgedragen of werknemers te werk worden gesteld zonder dat tewerkstellingsvergunningen zijn afgegeven. Ook dat is in Nederland niet toegestaan. De vergunning van Massagewereld Soest om een seksinrichting in de vorm van een massagesalon te exploiteren maakt het mogelijk om dergelijke strafbare handelingen te plegen. Daarmee liggen de veroordelingen dus in het verlengde van de activiteiten waarvoor de vergunning is afgegeven. De burgemeester mocht deze feiten dan ook betrekken bij het bepalen van de mate van het gevaar in de zin van artikel 3, derde lid, van de Wet Bibob. De verwijzing van Massagewereld Soest naar de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 6 mei 2021 kan haar daarom niet baten.

7.3.8. Anders dan Massagewereld Soest betoogt, is ten aanzien van de vermoedens van valsheid in geschrifte niet van belang dat opzet komt vast te staan. In dat verband is van belang dat de Afdeling bij uitspraak van 24 april 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1360, heeft geoordeeld dat het in artikel 3 van de Wet Bibob genoemde begrip “vermoeden” betrekking heeft op het in relatie staan tot strafbare feiten en niet op die strafbare feiten. Ten aanzien van die strafbare feiten is niet vereist dat die op grond van een onherroepelijke veroordeling van de dader in rechte zijn vastgesteld. Wel moet aannemelijk zijn dat die strafbare feiten zijn gepleegd. Dat betekent dat zozeer waarschijnlijk is dat die feiten hebben plaatsgevonden, dat ze daarom als vaststaand behoren te worden aangenomen. Een vermoeden dat een feit heeft plaatsgevonden, houdt daarentegen slechts een veronderstelling in, waarvan de houdbaarheid nader bewijs vergt, aldus de Afdeling in die uitspraak. Dat een feit redelijkerwijs kan worden vermoed te hebben plaatsgevonden, houdt in dat voor dit vermoeden een begin van bewijs aanwezig is en dat het vermoeden aldus een objectieve grondslag heeft.

Anders dan de rechtbank, oordeelt de Afdeling dat de burgemeester de vermoedens van valsheid in geschrifte niet ten grondslag mocht leggen aan zijn besluit tot intrekking van de exploitatievergunning. Dat feit staat in te ver verwijderd verband van de activiteiten waarvoor de ingetrokken exploitatievergunning is verleend. Er is vermoedelijk valsheid in geschrifte gepleegd bij het invullen van Bibob-vragenformulieren ten behoeve van het verkrijgen van een vergunning voor een andere inrichting in een andere plaats, terwijl in dit geval al een vergunning is verleend waarvan de burgemeester tot intrekking heeft besloten. Er hoefde in dit geval

niet opnieuw een Bibob-vragenformulier te worden ingevuld ten behoeve van een nieuw te verlenen vergunning. De Afdeling ziet daarom niet in op welke wijze de vermoedens van valsheid in geschrifte in het verlengde liggen van de activiteiten waarvoor de vergunning is afgegeven.

[...]

7.4.4. Ten tijde van het besluit van 1 april 2021 was het samenwerkingsverband tussen Massagewereld Soest en [partij A] weliswaar verbroken, maar dat betekent niet dat dit samenwerkingsverband irrelevant is voor het oordeel of sprake is van ernstig gevaar. [partij A] is voor de eerste keer op 11 januari 2016 door de Belgische rechter veroordeeld wegens het in strijd handelen met het Sociaal Strafwetboek. Daarna is hij op 15 april 2019 opnieuw veroordeeld voor hetzelfde feit. Pas sinds 28 september 2018 is hij geen aandeelhouder meer van Massagewereld Soest. Daarnaast is hij pas op 1 april 2019 uit dienst getreden bij Massagewereld Soest. Hij heeft dan ook nog enige tijd invloed uitgeoefend op haar bedrijfsvoering. Daar komt bij dat hij een bedrag van € 100.000,- als agio in het kapitaal van Massagewereld Soest heeft gestort, dat hij niet terug heeft gekregen bij verkoop van zijn aandelen en het uitdiensttreden. Massagewereld Soest heeft geen reden gegeven waarom die agio niet direct aan [partij A] is uitgekeerd. Het is dan ook niet aannemelijk dat [partij A] op geen enkele wijze meer invloed kon uitoefenen op de bedrijfsvoering van Massagewereld Soest. Pas op 25 juni 2021 is de agio uit het vermogen van Massagewereld Soest gehaald. Dat dateert echter van na het besluit van 1 april 2021. Daarnaast had [partij B] invloed op de bestuursvoering van Massagewereld Soest omdat het zakelijk samenwerkingsverband pas verbroken is nadat het besluit van 1 april

2021 werd genomen.

Gelet op de agiostorting van € 100.000 door [partij A], de ernst van de strafbare feiten waarvoor [partij A] en [partij B] door de Belgische rechter zijn veroordeeld en de omstandigheid dat zij op het moment van het besluit op bezwaar van 1 april 2021 nog steeds betrokken waren bij Massagewereld Soest, heeft de burgemeester aannemelijk gemaakt dat ernstig gevaar bestaat dat de exploitatievergunning mede zal worden gebruikt om strafbare feiten te plegen.

[...]

7.5.2. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat de burgemeester het belang van het voorkomen van het faciliteren van strafbare feiten zwaarder heeft mogen laten wegen dan het belang van Massagewereld Soest om de salon te kunnen exploiteren. De Afdeling acht daarvoor van belang dat seksinrichtingen gevoelig zijn voor inbreuken op sociale wetgeving. De rechtbank heeft er in dat verband terecht op gewezen dat in de seksbranche vaak uitbuiting, mensenhandel en misbruik plaatsvindt. In deze branche is het belangrijk dat werknemers goed wor-

den beschermd tegen dat soort misdrijven. Anders dan Massagewereld Soest betoogt, is dan ook geen sprake van lichte administratieve overtredingen. Dat dergelijke overtredingen volgens Massagewereld Soest niet zouden hebben plaatsgevonden, neemt niet weg dat een ernstig gevaar bestaat dat die strafbare feiten in de toekomst kunnen plaatsvinden. Verder doet Massagewereld Soest een beroep op de wijze waarop in andere gemeenten is omgegaan met hun aanvragen voor een exploitatievergunning. De Afdeling stelt vast dat het voor gemeenten op grond van artikel 28 van de Wet Bibob niet toegestaan is om de adviezen die zij van het LBB hebben ontvangen, te delen met de burgemeester van een andere gemeente. Het is bovendien ook niet de taak van de burgemeester om na te gaan waarom in andere gemeenten wel een vergunning is verleend, aangezien hij beoordelingsruimte heeft bij het weigeren of intrekken van een vergunning op artikel 3, eerste lid, van de Wet Bibob. Hij hoeft niet te verantwoorden waarom zijn besluiten afwijken van de besluiten van andere burgemeesters. Vergelijk hiervoor de uitspraak van de Afdeling van 1 november 2023, ECLI:NL:RVS:2023:4036.”

PLATFORM

HANDHAVING EN TOEZICHT IN DE FYSIEKE LEEFOMGEVING

Als lid van dit landelijke platform is jouw organisatie voor €699,- per jaar verzekerd van exclusieve toegang tot actuele kennis, innovatie en intervisie op het vlak van handhaving en toezicht. Zeker na de inwerkingtreding van de Omgevingswet is het van groot belang om goed op de hoogte te zijn van de laatste nieuwe rechtspraak op het gebied van handhaving en toezicht. Met jouw deelname aan het platform zorgen wij ervoor dat je niets mist en blijf je up-to-date.

Platformleden krijgen exclusieve toegang tot:

- ✓ **Vier keer per jaar webinar 'Kwartaalupdate handhaving en toezicht'**
Chantal organiseert **4 keer** per jaar een webinar over de belangrijkste ontwikkelingen in de rechtspraak op het gebied van handhaving en toezicht. Met ruimte om tijdens het webinar vragen te stellen, of na afloop telefonisch of per e-mail één op één een concrete casus te bespreken.
- ✓ **Een jaarlijkse fysieke studiebijeenkomst**
Jaarlijks verzorgt Chantal een **verdiepende studiebijeenkomst** over een specifiek thema in het vakgebied handhaving en toezicht. Toegespitst op de actualiteit, zoals bijvoorbeeld handhaving onder de Omgevingswet.
- ✓ **Nieuwe publicaties & blogs**
Als eerste ontvang je de nieuwste publicaties en blogs van Chantal over handhaving en toezicht direct in je mailbox.
- ✓ **Een maandelijkse nieuwsbrief**
Chantal stuurt je **iedere maand** een nieuwsbrief met de belangrijkste uitspraken.
- ✓ **De besloten LinkedIn groep**
Via een besloten groep houdt Chantal je op de hoogte van recente rechtspraak, geeft ze updates over haar promotieonderzoek met als onderwerp het evenredigheidsbeginsel en beantwoordt vragen. Daarnaast kunnen vakgenoten met elkaar de discussie aangaan.

Meer informatie of direct aanmelden?
platformhandhavingentoezicht@hekkelman.nl

Chantal van Mil | Advocaat
024 - 382 83 12 | c.van.mil@hekkelman.nl

**Hekkel
man** advocaten | notarissen